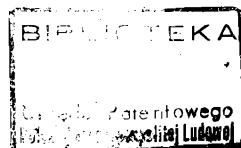

15 lutego 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

344c 3/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 969.

Kl. 75 b 29.

Rudolf Lieback,
Grossenhain (Niemcy).

Sposób wykonania napisów i ozdób na sztucznym kamieniu.

Zgłoszono: 15 stycznia 1920 r.

Udzielono: 14 listopada 1924 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu wykonania napisów i wzorów na płytach ze sztucznego kamienia np. sztydach, płytach nagrobnych, tablicach pamiątkowych i t. d.

Dotychczas wyłabiano wzór dłotem w kamieniu i wypełniano wyłobienia farbą lub złotem. Lecz napisy i ozdoby tego rodzaju, ze względu na działania atmosferyczne nie są trwałe. Stosowano także płyty szklane, które układano na powierzchni sztucznego kamienia już przy jego formowaniu. Lecz szkło wyłamywało się wkrótce, ponieważ posiada inny stopień rozszerzalności jak kamień. Zresztą płyty szklane można stosować tylko do napisów, nie zaś do ozdób i t. p.

Wynalazek dotyczy sposobu, zapomocą którego usunięto wszystkie trud-

ności dotychczasowe przez to, że napisy i ozdoby utworzone zostają pozytywnie lub negatywnie z masy samego kamienia, która wybija się nazewnątrz odpowiednio do wzoru poprzez wykroje wkładki. Tym tanim i prostym sposobem otrzymano bardzo trwałe napisy i ozdoby, które nawet w razie zniszczenia powierzchni kamienia pozostają nie naruszone. Sposób zapewnia równocześnie silne połączenie wkładki z masą kamienną.

Wkładki należy wykonywać najlepiej z trwałego kamienia naturalnego np. z łupku, rozszerzającego się współmiernie z kamieniem sztucznym.

Dla objaśnienia wynalazku podano w załączonym rysunku płytę, wykonaną sposobem niniejszym, na fig. 1 w wido-

ku ogólnym, na fig. 2 i 3 w różnych przekrojach.

Przystępując do wykonania kamienia z napisami i ozdobami wycina się w płycie łupkowej wzór z pomocą dmuchawy piaskowej. Otrzymany szablon ubija się w powierzchni tworzonego sztucznego kamienia. Przytem łupek ma tę zaletę wobec szkła, że nie pęka przy ubijaniu. Podczas ubijania szablonu masa kamienia wydostaje się przez wycięcia szablonu nazewnątrz, łącząc silnie wkładkę na czopy z resztą kamienia. Wzór może być wykonany pozytywnie lub negatywnie. W podanym przykładzie rama *a* jest pozytywną i łupek tworzy ozdobę (fig. 1 i 2). Napis *b* natomiast jest negatywny tak, że łupek tworzy tło, a masa litery (fig. 1, 2). Można też wykonać napis pozytywnie, lecz wtedy zaleca się pozostawić paski *c* (fig. 3) na odpowiedniej głębokości dla zespolenia wkładki w jedną całość. Paski pokrywa się masą.

Po uskutecznieniu tych robót szlifuje się powierzchnię jak zwykle.

Napisy i ozdoby można też wykonać w różnych barwach przez zastosowanie kolorowych wkładek, np. z łupku czarnego, niebieskiego lub czerwonego. Można także, szczególnie w wykonaniu według fig. 2 zabarwić masę pod wkładką, tak że przenikający nazewnątrz napis będzie innej barwy jak reszta kamienia. Przez częściowe złocenia można otrzymać jeszcze różne inne dodatkowe efekty.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wykonania napisów i ozdób na sztucznym kamieniu tem znamieny, że w kamień ubija się wkładkę z wyciętym pozytywnie lub negatywnie wzorem, tak, że wybijająca się nazewnątrz masa tworzy pozytywnie lub negatywnie linie wzoru i równocześnie szczepia się silnie z wkładką.

2. Wykonanie sposobu według zastrz. 1 tem znamienne, że wkładki wyrabia się z kamienia naturalnego, zwłaszcza z łupku.

Rudolf Lieback.

Zastępca: Cz. Racyjnyński,
rzecznik patentowy.

